

89. Много-то дерзость ражда презрѣніе-то; и не е далеко вражда-та между пріатели-те, когда вси-те имъ дѣла тя осуждавать злѣ.

90. Кой-то ти приказва пороци-те на другиго, има намѣреніе да прикаже и твои-те на другы-те.

91. Колко-то по-вече ся надѣе нѣкой, толкова по-мало получава, защото-то и надежда-та многожды става средство да не получи чело-вѣкъ онова, кое-то ожидава.

92. Кой-то прощава на по-малы-те си, нахожда защищеніе у по-великы-те си.

93. Колко-то упогреблявать пріатели-те противъ тебѣ, пріемай ги всегда въ добро, докль да ся извѣстишь за нѣкое нѣчто, отъ кое-то да нарани или побѣди терпѣніе-то ти.

94. Пазися отъ пріатели-те си, обаче нѣ отъ оныя, за кои-то си увѣренъ че са вѣрни, хотя да не е возможно да ся найде другъ пріатель по-вѣренъ отъ оногова, кой-то има страхъ Божій.

95. Обычай пріатели-те си съ предразмышленіе.

Радости-те най-совершенни-те на свѣта, всегда са помѣшени съ нѣкоя жаль.

96. Свѣтъ-атъ е за лажи-те една ада (вѣчна мука), а за другы-те единъ рай.